

gang imellem bare ligge i yderområdet, og så kan den jo forlægge undervisningen ind til den centrale by. Kun på den måde kan man tilstræbe en ensartet økonomisk og beskæftigelsesmæssig udvikling.

Men når vi skal dyrke det her i fremtiden, er det måske lige så vigtigt at vurdere de ting, man ikke har vurderet, eller som man måske slet ikke har overvejet kunne have indflydelse på den regionale udvikling, og som man i hvert fald ikke beskæftiger sig med i redegørelsen. Og dér siger ministeren jo så om de 14 eksempler i redegørelsen, at det dokumenteres nok, at de ikke har forrykket udviklingen, og det er sikkert rigtigt, men der er bare en hel masse ting, man ikke har taget med, som man ikke har tænkt i denne her sammenhæng. Investering og infrastruktur er f.eks. nogle af de mest iøjnefaldende.

Der investeres kolossalt i den kollektive trafik i hovedstadsområdet i disse år: Øresundsbro, metro og ringbane, S-tog osv., og det er alt sammen helt fint, men det varer mange år, før vi f.eks. kan få timedrift med gennemgående tog til de jyske byer i Syd-, Vest- og Nordjylland. Der investeres kolossalt i kulturfaciliteter i hovedstadsområdet i de her år: Det Kongelige Teater, Den Sorte Diamant, Statens Museum for Kunst, planer om et musikhus og et kæmpe byggeri til Danmarks Radio, alt sammen projekter til mange hundrede millioner kroner hver, men hvem kan komme i tanke om en kulturinvestering i yderområdet, som f.eks. koster over 10 mio. kr.? Nej, byerne i provinsen må selv betale deres musikhus, og kulturministeren kan ikke skaffe midler til landsdelsorkestre.

Hovedstadsområdet skal naturligvis også i fremtiden have det, der er brug for. Der er sikkert også brug for en udbygning af motorvejsnettet i hovedstadsområdet, og det skal man så have, når vi har råd til det. Men yderområderne skal også have noget, måske ikke for at dække et helt aktuelt og konkret behov, og heller ikke fordi det er synd for dem, at de aldrig får noget, eller fordi vi også skal være gode imod dem og sådan, nej, simpelt hen for at bevare noget af det, man har, og sikre ny udvikling.

Selv folk, der er født i provinsen, kan synes, at det er spændende at bo et sted, hvor der er kulturelt liv, og hvor der er nogle kunst-/kulturinstitutioner. Og i hvert fald skal unge mennesker fra yderområderne også have en uddannelse. Hvis de skal flytte langt hjemmefra for at få den, er der ikke store chancer for, at de kom-

mer tilbage, og slet ikke, hvis de ikke synes, at der er noget attraktivt på deres fødeegn.

Der er områder i dette land, f.eks. Lolland-Falster, som overhovedet ikke er til at se på uddannelseskortet, og så længe de ikke er det, får vi ikke vendt den udvikling, der er i sådanne områder som Lolland-Falster. Jeg har sagt til dem, at det ikke kan hjælpe, at de fokuserer på, at den Femerforbindelse, som de enten ikke får eller først får om mange år, skal løse deres problemer. De må på uddannelseskortet; de må have nogle institutioner derned.

Formanden for Kommunernes Landsforening, Anker Boye, skrev i en artikel i Jyllands-Posten den 23. december:

»Der mangler en overbevisende redegørelse for, hvordan de statslige midler fordeles geografisk, og der mangler en statslig regionalpolitik, der bør bygge på en vurdering af, hvordan de mange forskellige statslige aktiviteter påvirker den regionaløkonomiske udvikling i landet. Den kan være en hjælp, hver gang staten står over for konkrete beslutninger om investeringer eller lokalisering af statslige aktiviteter.«

Og sidste sætning:

»Regeringen bør have pligt til at redegøre for de regionale konsekvenser i forbindelse med større investeringer eller ændret placering af statslige aktiviteter.«

Anker Boye havde åbenbart ikke lagt mærke til, at vi havde hjulpet regeringen i gang med det her arbejde, men o.k.

Amtsrådsforeningen anbefaler i et brev til indenrigsministeren i de her dage – det er omdelt i Kommunaludvalget i dag, tror jeg, eller i går – regeringen at foretage en videregående vurdering af administrative og lovmæssige tiltags regionale konsekvenser, altså citerer det, som regeringen selv skriver i den regionalpolitiske redegørelse, og opfordrer til at gøre noget ved det.

Derfor vil jeg på Kristeligt Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget er enigt med regeringen i, at »der bør skaffes mere viden om den regionale udvikling og vurdering af tiltags regionale effekt« (regeringens regionalpolitiske redegørelse, side 20), pålægges regeringen i næste års redegørelse at beskrive, hvordan man ved lovgivning og ved administrative tiltag rutinemæssigt